

Gazděnko v rubáčku,
napeč nám koláčků,
jakových takových,
třeba zemňákových.

Gazdo náš, gazdo náš,
chystaj nám ałdamáš,
chystaj nám ho z lásky,
zbírały sme klásky.

Gazdo náš, gazdo náš,
chystaj nám ałdamáš,
véru sa před nami
do skłepa neskováš.

Ani ne do skłepa,
ani do světničky,
abys ty neuctíl
svoje pilné žničky!

1004. c)

Valašské písně »o dožatěj« připomínají podobné polské a rusínské.

Tak ve sbírce Żegoty Pauliho: Pieśni ludu ruskiego w Galicyi Lwów 1839 I. str. 48 a 49:

Czuj sia panońku w piru:
prodaj korowu séru,
i z kuritamy kwoczku;
a nám horiłojki boczku.

U Wojcického: Pieśni ludu wydaniem Józ. Kaczanowskiego Warszawa 1836, čte se (tom I. str. 270.):

Otwórz nam pani ganeczek,
bo ci niesiema wianeczek.

a II. 379. a 380.:

Nie kryjże się, panię, przed nami,
bo cię widzím oknami.

U Kopernického: Przyczynek do ethnografii ludu ruskiego na Wołyniu (Zbiór tom XI.) str. 185:

Oj szczo treba paru konej prodaty,
dla zéńczykiw horyłoczki dostaty.

1004. d)

a str. 186.

Oj proczynty nasz panoczku warota;
nesém tobi wińczyka zółota.